

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 50. Novi Flagellantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

§. L.

Sæcul. XIV.
A. C. 1349.*Novi Flagellantes.*

Cum pestis abiisset e Germania, flagellare se palam cœpit populus per causam placandæ iræ divinæ. Medio Junio hujus anni 1349 e Suevia Spiram *Alb. Arg. p. 149.* venerunt ducenti cum duce duobusque aliis Magistris, quibus per omnia gerebant morem. Primo mane transiere Rhenum: & accurrente populo ante templum formabant grandem circulum, cujus in medio detractis sibi vestibus & tibialibus tantummodo servabant quoddam interiorum femoralium genus usque ad talos demissum. Tum intrabant circulum: quem postquam obierant, alterni se prosternebant brachiis in crucis formam extensis: sequentes transibant priores, & flagellis leniter tangebant suis: dein surgebant isti, ac præteribant se ipsos suis cædentes flagris habentibus nodos quaternis quemque aculeis instructos ferreis: interim cantabant Germanice, ac sæpe invocabant Deum. Tres validissima præditi voce subsistebant recti medio in circulo: præfiniebant reliquis sonorum gradus: ac se verberibus cruentabant. Cum omnes genibus initerentur, edito certo signo pronis in humum corporibus ad modum crucis ab-

Hiß. Eccles. Tom. XXIII. R r jecti

Sæcul. XIV. jecti crebros inter singultus fundebant
A.C. 1349. preces: circumeuntibus a Magistris ad-
 monebantur, ut divinam implorarent
 clementiam pro populo, pro bene de se
 meritis, pro sibi malefacientibus, pro
 cunctis fontibus, pro animabus inter pia-
 culares flammis detentis. Tandem in
 pedes erecti se vestitum ibant: & qui eo-
 rum vestes ac farcinas custodierant, suis
 vicibus tantundem faciebant.

Postremo surrexit quidam, & grandi
 voce legit epistolam, quam Angelus in
 templo S. Petri Hierosolymæ deposuisse
 ferebatur. Memorabat illa Christum
 humano generi iratum esse ob impia in
 cœlum verba, usuras, adulteria, ob jeju-
 nium diebus Veneris non servatum, ob
 violatam dominicam, aliaque crimina;
 eundem SS. Virgini & Angelis misericor-
 diam flagitantibus respondisse per trigin-
 ta quatuor dies cuique exulandum domo,
 ac tergum flagris verberandum esse.

Flagellantes a Spirensibus tam bene-
 vole recepti sunt, ut hi certatim eis offer-
 rent hospitium. Stipem illi accipiebant
 quidem, non vero in privatum bonum,
 sed in commune, ut emerent tædas &
 vexilla: nam pretiosissima tenebant. In-
 vitati tamen ad mensam veniebant per-
 mittentibus Magistris suis. Bis de die
 se castigabant, inane ac vesperi, tam in
 urbibus, quam ruri, & semel noctu secre-
 to.

to. Cum fœminis haud loquebantur: Sæcul. XIV.
 nec in lectis plumeis cubabant. Cuncti A.C. 1349.
 cruces rubras in pileo, & nigra veste sua
 gerebant ante ac pone; item flagrum e
 cingulo pendulum. Non diutius una no- *Vitæ PP.*
 cte in ulla parœcia manebant, excepta *to. I. p. 319.*
 dominica, qua duas noctes commora-
 bantur.

Amplius centum Spirenses, Argenti-
 nenses mille circiter illorum sodalities se
 adjungebant, spondentes obedientiam
 eorundem Magistris per dies triginta qua-
 tuor præstandam: nec enim, nisi hac
 conditione, admittebatur quispiam. Præ-
 terea cuique tantum pecuniæ habendum
 erat, ut saltem quatuor denariorum sum-
 ptus quotidie posset facere, ne petere sti-
 pem cogeretur: & quilibet debebat as-
 severare, se peccata sua confessum fuisse
 acerbo cum dolore, ignovisse inimicis
 suis, & ab uxore sua impetrasse consen-
 sum. Denarius illius temporis valebat *Leblanc.*
 novem Gallicos: ideoque illi quatuor *p. 245.*
 conficiebant tres asses monetæ Gallicæ.
 Argentinæ Flagellantium numerus eva-
 sit tantus, ut iniri haud posset. Exem- *Rehdorf.*
 plo tractæ mulieres usque ad pectus ex- *1347. p. 440.*
 utæ se castigabant ut viri. Pietati se
 admiscebat superstitio. Flagellantes mu-
 tuo absolvebant, ut putabant, a peccatis
 socios: gloriabantur per se miracula edi, *M. S. ap.*
 pellique dæmones: ducebant secum fœ- *Rayn. n. 19.*

Sæcul XIV.
A. C. 1349

Alb. 150
Vita PP.
p. 316.
Rayn. n. 20.

minas, quæ se liberatas tam male hospitio perhibebant.

Multi Religiosorum Mendicantium, & Sacerdotum improbabant hujusmodi afflictiones: & Papa rem edoctus vulgabat litteras ad Archiepiscopum Moguntinum & Suffraganeos ejus scriptas in hanc sententiam: In Germania, & circumjectis regionibus, ut comperimus dolentes, nomine pietatis & Numinis propitiandi caput extulit superstitio, profanæ hominum simplicium multitudini afflata per deceptores, qui perhibent Dominum Nostrum Jerosolymæ spectabilem Patriarchæ quædam dixisse. Sed a longo tempore Patriarcha ibi nullus adfuit, & quæ audiisse fertur, absurda sunt, immo sacris litteris contraria. Fabula tamen misellos homines illos ad insaniam adegit tantam, ut turmatim divisi quidem, sed per omnia conspirantes vagentur variis in regionibus; alios omnes contemnant; sine permisso cujusquam superioris, & contra edicta tales societates prohibentia vitam singularem ducant; & sua ex autoritate faciant decreta & præscripta rationi minime consentanea. Quidam Religiosi præsertim Ordinum Mendicantium, quod nos potissimum affligit, eorum exemplo falli & abripi se patiuntur, atque pro illis e suggestu dicunt.

Idcirco

Sæcul. XIV.
A.C. 1350.

erant, per quos Papa hanc superstitionem novam plane comperit: miserunt enim, qui eam illi describerent. Flagellantes inter alias ineptias perhibebant, sanguinem, quem largiter profunderent, permisceri cum sanguine Christi ad noxarum remissionem.

§. LI.

Sacer annus millesimus trecentessimus quinquagesimus.

Rayn n. II.
Sup. §. 14.

Quia proximus annus hujus seculi quinquagesimus per editam sanctionem futurus erat sacer: Papa Clemens ejus memoriam nenovaturus 18 Aug. 1349 ad omnes Episcopos dabat litteras diploma 27 Jan. 1343 scriptum continentes, addito solo præcepto promulgationis in diocesis, ut Christiani ad obtinendam peccatorum, poenarumque veniam se præpararent.

M. Vill. c. 56.

Effectus erat magnus, mirusque Romam peregrinantium concursus. Initium Indulgentiæ fiebat die Christi natali anno 1349: quo die coeptus est numerari annus 1350: etenim hoc a festo annum ordiri solebat Roma: ut apparet ex diplomate primi anni sacri, nempe 1300. Asperrimum anni 1350 frigus vincebat pius ardor & patientia peregrinantium

Sup. lib. 89.
§. 69.